

A „Felelősen a Nemzetért” című kormány közlemény és a „A felelős döntés !” című, MSZP kampányfüzet szakmai kritikája

dr. Gaudi-Nagy Tamás és Alakszainé dr. Oláh Annamária,
az MVSZ elnökségének tagjai

1. A JOGELLENESSÉG

A népszavazási kezdeményezés vonatkozásában, számos olyan jelenség tapasztalható a végrehajtó hatalom képviselői részéről, amely ellenkezik az Alkotmány, és az Alkotmány értelmezésére hivatott Alkotmánybíróság betűjével és szellemével.

A kormány több tagja a népszavazás kiírása óta több alkalommal olyan értelmű nyilatkozatokat tett, amelyben valótlannul és kiegyensúlyozatlanul utaltak a magyar állampolgárság könnyített megadása esetén bekövetkező, állítólagos hátrányos következményekre. Ezen megnyilvánulások közül, különösen kiemelendő a Kormány 2004. november 17-én, illetve 2004. november 24-én az országos és megyei napilapokban fizetett hirdetésként megjelentetett „Felelősen a Nemzetért” című kormány-közlemény, illetve a MSZP által kiadott „A felelős döntés !” című, országosan nagy számban terjesztett 16 oldalas kampányfüzet.

A kampányfüzet elismétli a kormány hivatkozott közleményében szereplő megtévesztő számokat. Alkotmánysértéssel tetézi az eddig tetten ért törvénysértéseket a kormányfő és egyik minisztere, Hiller István, akik a füzet címlapján, illetve harmadik lapján fényképes interjúval foglalnak pártosan állást, egy olyan kérdésben, amelyikben alkotmányos kötelességük volna a tartózkodó és az állampolgárokat nem befolyásoló magatartás.

Már önmagában a nemre buzdító MSZP kampányfüzetben való szerepléssel Gyurcsány Ferenc miniszterelnök és Hiller István a nemzeti kulturális örökség minisztere, mint a kormány tagjai megsértették az Alkotmánybíróság 52/1997 (X.14.) számú, alkotmányértelmezés céljából hozott határozatában foglalt azon mindenkire kötelező alapelvet, hogy a népszavazásban érintett szervek (köztük a kormány)

köteles tartózkodni minden olyan döntéstől vagy mulasztástól, amely befolyásolná, vagy megghiúsítaná a független és közvetlen hatalomgyakorlás megvalósítását. Hiller István ugyan az MSZP elnöke, de tekintettel a kötelező ügydöntő népszavazás közvetett hatalomgyakorlással szemben védett jellegére ezen kettős státusa miatt nem nyilvánulhatna meg a népszavazással kapcsolatban.

A kormány által közzétett politikai hirdetés számos közérdekű adatot tartalmaz. Az **adatvédelmi törvény** 19. § (1) bekezdése **szerint az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, ellátó szerv csak a feladatkörébe tartozó ügyekben** - így különösen az állami és önkormányzati költségvetésre és annak végrehajtására, az állami és önkormányzati vagyon kezelésére, a közpénzek felhasználására és az erre kötött szerződésekre, a piaci szereplők, a magánszervezetek és személyek részére különleges vagy kizárólagos jogok biztosítására vonatkozóan - **köteles elősegíteni és biztosítani a közvélemény pontos és gyors tájékoztatását.**

Az Alkotmánybíróság 52/1997 (X.14.) számú alkotmányértelmezés céljából hozott **határozata** leszögezi, hogy népszuverenitás közvetlen hatalomgyakorlását a maga teljességében a kötelezően elrendelendő népszavazás valósítja meg.

Az Alkotmánybíróság fenti határozata elvi élel leszögezte azt is, hogy az Alkotmány alapján a népszavazási kezdeményezést az aláírások benyújtásától kezdve ezen abszolút védelem az állam minden szereplőjére kötelező módon megilleti. Az Alkotmánybíróság határozata továbbá egyértelműen kimondja, hogy **kötelező ügydöntő népszavazási kezdeményezés automatikusan a képviselői szerv fölé helyezi a közvetlen hatalomgyakorlást, tehát az országgyűlés és a népszavazásban érintett szervek, végrehajtói szerepbe kerülnek, és egyben kötelezettségükké válik az, hogy a közvetlen hatalomgyakorlás eljárását ne fenyegetse senki, egészen az eredményes népszavazásig.**

Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 27. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság határozata mindenkire nézve kötelező.

Kötelező, ügydöntő népszavazás esetén tehát a vonatkozó jogszabályok és az 52/1997 (X.14.) sz. – alkotmányértelmezés

tárgyában hozott - AB határozat szerint a Kormány, illetve az Országgyűlés tartózkodni köteles a népszavazási eljárás teljes időszaka alatt a népakarat bármilyen típusú befolyásolásától, állásfoglalástól, különösen pedig attól, hogy valótlan és megtévesztő adatokkal, információkkal ejtse tévedésbe a választópolgárokat vagy attól, hogy a népszavazási kérdés tárgykörébe eső törvényjavaslatot tűzzön napirendjére vagy ilyen jogi normát alkosson.

A végrehajtó hatalom szervei, köztük a Kormány tehát a közvetlen hatalomgyakorlást megjelenítő ügyszavazás teljes időszaka alatt nem foglalhatnak állást a népszavazási kérdés érdemében. Ezzel a magatartással ugyanis óhatatlanul befolyásolást végez a Kormány, ez pedig ellentétes a kötelező ügyszavazásban megnyilvánuló népakarat elsődlegessége védelmét előíró alkotmányos alapelvvel.

A Kormány nem a kampány részese, a közvetett hatalomgyakorlás kötelező ügyszavazás esetén szükségképpen másodlagos, végrehajtó szerepkört láthat el csak. Éppen ezért feladatkörébe még az sem tartozhat, hogy saját maga szempontjait tükröző vagy bármilyen más típusú tájékoztatást végezzen. Ez ugyanis a kampányba való beavatkozásnak minősül, ami jogellenes. A kötelező ügyszavazás keretében a nép, illetve a népakaratot kifejezésre juttató pártok és civil szervezetek jogosultak kampánytevékenységet folytatni. A kormánynak nem tartozik feladatkörébe a kötelező ügyszavazás tárgyát képező kérdéssel kapcsolatos hivatalbóli tájékoztatás.

A fentiekből következik, hogy a Kormány nem feladatkörében eljárva és az alkotmányos előírásokat megszegve tette közzé ezt a hirdetést, mert a népszavazási folyamat bármilyen irányú befolyásolásától tartózkodnia kell, ez pedig tiltja az ilyen jellegű fellépést.

2. ÁLTALÁNOS TARTALMI KRITIKA

A hirdetésben és füzetben olyan számításokat és közérdekű adatnak minősülő számokat tettek közzé, amelyek többségükben nyilvánvaló módon hamisak vagy félrevezetőek, bár mindezeket tényeknek nevezik.

A hirdetés és a kampányfüzet egésze arra irányul, hogy a valótlan számok és számítások segítségével azt a rémisztőnek szánt víziót mutassa be, hogy a kedvezményes honosítás elfogadása azzal járna, hogy teljességgel tönkre megy a magyar szociális ellátórendszer, a nyugdíjrendszer és az egészségügy, adóemelésre lesz szükség, mert a kedvezményes honosítás 100 ezer áttelepülő esetében 46 milliárd, 800 ezer áttelepülő esetében pedig 537 milliárd forint összegű kiadással terhelné meg ezeket a rendszereket, tehát az adófizetők évente 157 ezer forinttal többet kellene befizessenek az ellátások jelenlegi színvonalának megőrzése érdekében.

Számos olyan tételt tartalmaznak, amelyek valóságalapja megkérdőjelezhető, a számítások is tévesek és megtévesztők, a végkövetkeztetéssel együtt. A kiadási oldal összegei a végletekig el túlzottak, a bevételi oldalt pedig tudatosan és sokszorosan alul számították.

3. A TÉTELES CÁFOLATOK:

1. Nyilvánvalóan nem felel meg a valóságnak az, hogy a magyar gazdaság csak 25 ezer főnek tud munkát biztosítani, mivel a nyilvántartott üres álláshelyek száma nem egyenlő egy gazdaság munkaerő felszívási képességével. Egyébként is az Állami Foglalkoztatási Szolgálat legfrissebb adata szerint a bejelentett betöltetlen álláshelyek száma 2004. októberben 45 083 volt.

2. Nem igaz az, hogy a szociális támogatások állampolgári jogon járnak, mivel azok csak a magyarországi lakhellyel rendelkezők közül a rászorultaknak adhatók.

Szociális rászorultságtól függő pénzbeli ellátások (1993. évi III. tv. 25. § (3) bek.): időszerű járadék, rendszeres szociális segély, lakásfenntartási támogatás, ápolási díj, átmeneti segély.

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (Szt.) 3. § (1) bekezdése szerint a törvény hatálya kiterjed a Magyarországon élő magyar állampolgárokra, bevándorlási engedéllyel rendelkező személyekre, a letelepedési engedéllyel rendelkező személyekre és a magyar hatóság által menekültként elismert személyekre.

3. Lakbértámogatás nem jár a szülőföldjén maradó magyarnak, hiszen az helyben, egy magyar helyi önkormányzati tulajdonú lakásban való lakáshoz kötődik, rászorultsági alapon.

A lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 34. § (3) bekezdése szerint az önkormányzati lakbértámogatás mértékét és feltételeit a bérlők vagyoni, jövedelmi, szociális és egyéb körülményeihez igazodóan kell megállapítani.

4. A családügyi ellátások magyarországi lakhelyhez kötöttek.

A családtámogatási ellátások (1998. évi LXXXIV. tv. 5. §): a családi pótlék, gyermekgondozási támogatás, gyermekgondozási segély, gyermeknevelési támogatás; anyasági támogatás. A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény (Cst.) 2. §-a: E törvény hatálya kiterjed - amennyiben nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik - az ellátás igénylésének időpontjában **a Magyar Köztársaság területén élő** magyar állampolgárra, bevándorlási vagy letelepedési engedéllyel rendelkező, továbbá a magyar hatóság által menekültként elismert személyekre, illetve Európai Unióból érkező munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra.

5. Járulékfizetés nélkül az egészségügyi szolgáltatások döntő többsége nem vehető igénybe.

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (Tbj.) 2. § (3) bek: A biztosítottak egyes társadalombiztosítási ellátások igénybevételére való jogosultságát a társadalombiztosításban való részvételi kötelezettségük, illetve - törvényben meghatározott ellátások kivételével - társadalombiztosítási járulékfizetési kötelezettségük teljesítése alapozza meg. A pénzbeli társadalombiztosítási ellátások - ha törvény kivételt nem tesz - a biztosított járulékfizetésének alapjául szolgáló jövedelmével arányosak. Egészségbiztosítási ellátások: a) egészségügyi szolgáltatás; b) pénzbeli ellátások: terhességi-gyermekágyi segély, gyermekgondozási díj, táppénz.

6. Egynapos munkaviszony után nem válik senki jogosulttá a gyed-re.

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (Ebtv.) 42/A. § (1) bekezdése szerint gyermekgondozási díjra jogosult az a gyermeket saját háztartásában nevelő biztosított szülő, ha a gyermekgondozási díj igénylését - a gyermeket szülő anyja esetén a szülést - megelőzően két éven belül 180 napon át biztosított volt, vagy a terhességi-gyermekágyi segélyben részesült anyja, akinek a biztosítási jogviszonya a terhességi-gyermekágyi segély igénybevételének időtartama alatt megszűnt, feltéve, hogy a terhességi-gyermekágyi segélyre való jogosultsága a biztosítási jogviszonyának fennállása alatt keletkezett és a szülést megelőzően két éven belül 180 napon át biztosított volt,

7. Nem igaz az, hogy a népszavazás sikere esetén a magyar igazolvánnyal rendelkezők azonnal kapnának magyar állampolgárságot, mert ehhez a törvény elfogadása és hatályba lépése szükséges, továbbá egyéni kérelem alapján lefolytatott eljárás előzi meg.

Minden állampolgársági ügy saját kérelemre indul és egyenként kerül elbírálásra, tehát nincs szó automatikus, törvény erejénél fogva történő állampolgárság megszerzéséről. Nem igaz, hogy a hozzátartozói igazolvány jogosítana a magyar állampolgárság megszerzésére, a népszavazási kérdés erről nem szól.

Emlékeztetésül a népszavazási kérdés „Akarja-e, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy kedvezményes honosítással - kérelmére - magyar állampolgárságot kapjon az a magát magyar nemzetiségűnek valló, nem Magyarországon lakó, nem magyar állampolgár, aki magyar nemzetiségét a 2001. évi LXII. tv. 19.§ szerinti **"Magyar Igazolvánnyal"** vagy a megalkotandó törvényben meghatározott egyéb módon igazolja?"

8. Nem igaz, hogy a határon túl élő magyarok magyar állampolgárságuk megszerzését követően az európai átlagbérek töredékét kitevő fizetésért és szociális ellátásokért tömegesen elhagynák szülőföldjüket és egzisztenciájukat.

Éppen a jelenlegi állampolgársági szabályok ösztönöznek arra, hogy aki erősen kívánja a magyar állampolgárságot akármilyen okból, az

kénytelen annak megszerzése érdekében Magyarországra települni és itt munkát végezni, tehát a mostani szabályozás gerjeszti az elvándorlást. Az áttelepülési folyamat dinamikus része mára egyértelműen lezárult, aki el akart menni az el is ment. Szülőföldjén a magyarság azon öntudatosabb része maradt, akiknek mindennél fontosabb a helyben maradás és boldogulás megvalósítása, ehhez adna nekik lelki és jogi támaszt a magyar állampolgárság, lényegében visszaszerzése, hiszen felmenőiktől megkérdezésük nélkül vették el 1920-ban. Számukra ez azt jelentené, hogy elismerik őket a magyar nemzet részének. Szlovákia EU csatlakozása után sem települtek át a felvidéki magyarok, pedig „kvázi” állampolgári jogok EU polgárként megilletik őket. Maradtak helyükön és döntő szerepük van munkavállalóként abban, hogy a határmenti magyar nagyvállalatok egyáltalán még működhessenek (Suzuki-Esztergom, Nokia-Komárom, Rába, Audi-Győr).

9. Nem igaz, hogy visszaélnének a határon túli magyarok az állampolgárságukkal

A lakcímbejelentés feltétele a Magyarországon történő életvitelszerű tartózkodás, tehát nem igaz az, hogy a lakcímbejelentés ezen előfeltétel nélkül megtehető. Ennek ellenőrzése a jegyző feladata. A végrehajtási szabályok szerint ugyanis a bejelentett lakcím valóságát az adatok alapján a jegyző ellenőrzi.

Amennyiben a bejelentett lakcím nem valós vagy a bejelentőlapot a szállásadó nem írta alá, vagy a bejelentés egyéb okból nem felel meg a lakcímbejelentésre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek, a bejelentkezést el kell utasítani. **Ha a jegyző a bejelentkezés elfogadása után állapítja meg, hogy a bejelentett lakcím nem valós, a lakcímet a nyilvántartásban „fiktív” jelzéssel szerepelteti** mindaddig, amíg a polgár valós lakcímét be nem jelenti. Ha a polgár igazolja, hogy a lakásába bejelentkezett személy ténylegesen nem lakik ott, a jegyző szintén fiktívvé nyilvánítja a lakcímet.

Az egyébként megalapozatlan aggodalmak eloszlatását, továbbá az amúgy is csekély áttelepülési szándékok tompítását jól szolgálná és egyúttal lakcímbejelentésekkel kapcsolatos bármilyen visszaélést kizárhatná, ha a külföldön élő magyar állampolgárok – ma is létező, jelenleg önkéntes - nyilvántartásába való felvételt kötelezővé tennénk, és a kedvezménytörvény kedvezményeit a nyilvántartásban szereplő magyar igazolvány tulajdonosok számára az állampolgárság

megszerzése ellenére biztosítaná. Ha viszont a külföldön élő, magyar igazolvánnyal rendelkező, magyar állampolgár magyarországi lakcím bejelentést tenne, akkor a külföldön élő magyar állampolgárok nyilvántartásából törölnék és ezzel elveszítené a kedvezményeket, emiatt pedig nem fog „fiktív” lakcímbejelentést tenni senki.

Másrészről semmi akadály nincs annak, hogy a lakcím bejelentésre vonatkozó jogszabályokat úgy módosítsa az országgyűlés, hogy az életvitelszerű magyarországi tartózkodás feltételének igazolását még szigorúbb kritériumokhoz kötik. De az is megoldás lehet, hogy ha a határon túli magyar állampolgár itteni lakcímet szeretne bejelenteni, ahhoz neki igazolnia kell azt, hogy a saját államában a lakcímét megszüntette.

10. Nem igaz az, hogy 25 ezer munkavállaló után csupán évi 10 milliárd forint adó- és járulék bevétel keletkezne, mert ez azt feltételezi, hogy minden munkavállaló bére után egy évben csupán 400 ezer forint közterhet fizetnének be. Ez azt jelentené a jelenlegi bérterhek ismeretében, hogy átlagosan évi nettó 200 ezer forint jövedelmet szerezne egy nálunk letelepedett magyar, ami nyilvánvaló képtelenség és valótlanosság.

11. Nem igaz az, hogy 100 ezer áttelepülő fogyasztása csupán évi 4 milliárd forint adóbevételt hozna, mert az azt feltételezi, hogy egy emberre évi 40 ezer forint forgalmi adó és jövedéki adó befizetés jut, ami egy hónapra lebontva – figyelemmel a forgalmi adó és jövedéki adó kulcsok átlagára – azt jelentené, hogy csupán 14 ezer forint értékű árut és szolgáltatást vásárolna, ami egy átlagos lakás rezsi költségeinél is kevesebb. A valóság ezzel szemben az, hogy a bevétel legalább évi 150 milliárd forint lenne.

12. Nem igaz, hogy – az egyébként irreális - 800 ezer ember esetében a bevételi oldal csak 25 milliárd forint lenne, mert még az elemi matematikai számítási elveket is megsérti a közlemény (100 ezerre 4 milliárdot állít, 800 ezerre vetítve ez 32 milliárdot kellene jelentsen).

Az utóbbi 15 év adatai szerint az áttelepülés inkább az aktív, munkaképes, iskolázottabb rétegeket érintette, akik viszont nem szociálisan rászorultak, ellenben a közteherviselésben tisztességes

módon résztvevő adófizetőkkel váltak, ráadásul az ország megtakarította képzésük, oktatásuk egy főre jutó több millió forintos költségét is (ez egy orvos esetén kb. 20 millió forint). Eddig a határon túlról kb. 4500 magyar orvos jött át, ezzel már 10 milliárdot spóroltak az államnak. Ha tehát lesz esetlegesen áttelepülő akkor az például az egészségbiztosítási ellátórendszer javára átlagosan fejenként havonta kb. 8 ezer forint többletbevételt hozna, mivel a munkaképes személyek kisebb mértékben veszik igénybe a szociális és egészségügyi ellátást

13. A lakásügy kapcsán elhallgatják azt a körülményt, hogy a lakásvásárlás illetékbevételt hoz az államnak, illetve az építőipari beruházások bővülése a bruttó hazai jövedelmet jelentősen megnöveli, kézzelfogható jelentős adóbevételekkel jár.

14. A nyugdíjkezelések kérdéskörében elhallgatják azt, hogy Romániával, Ukrajnával fennálló egyezmények szerint csak akkor jár nyugdíj az áttelepülőnek, ha az nem veszi fel a magyar állampolgárságot. Ha magyar állampolgárságot vesz fel, akkor őt magyar állampolgárnak kell tekinteni, így nyugdíj neki nem jár a magyar államtól az egyezmények alapján. Köztudott tény másrészt, hogy Ukrajnával és Romániával e terület EU konform átalakítására irányuló kétoldalú államközi tárgyalások lezárultak. A rövid időn belül megszülető új egyezmények alapján a pro rata elv váltja fel a jelenlegi rendszert, vagyis a nyugdíjast fogadó állam a nyugdíjnak csak azon részét kell fizesse, amely részt itteni szolgálati idővel szerzett a jogosult, a többi ellátást a korábbi állam állja.

15. A végkövetkeztetésben szereplő szám is manipulatív, mivel az adófizetőkre lebontott évi 157 ezer forint csak a 800 ezer ember áttelepülése esetére a kormány által amúgy is helytelenül számított esetben jönne ki, tehát a 100 ezer fő vélelmezett áttelepülése esetére ezt a számot már nem is adják meg (ez évi 19.600 forint lenne).

A helyes számokon és számítási módokon alapuló számítás szerint minden egyes áttelepülő család évi 630 ezer forint többletet hozna, ez - az egyébként nyilvánvalóan abszurd - 800 ezer ember esetén a magyar állampolgároknak fejenként évi 18.300 forintot jelentene.

Ha feltételezzük egy szerény mértékű áttelepülést (nyilvánvaló, hogy 800 ezer képtelenség) akkor a bevételi oldalon számos tétel jelenik meg, **nézzünk egy számítást 10 ezer családra** (egy család= 2 munkavállaló felnőtt, 2 gyermek és 2 nyugdíjas):

- lakásvásárlási illeték (hiszen valahol laknia kell egy családnak): 8,2 milliárd forint

- fogyasztáshoz kapcsolt adók (a jövedelmet itt költik el): 15 milliárd forint

- jövedelemhez kapcsolt adók

(jövedelemszerzés nélkül képtelenség itteni életvitelt fenntartani) 15,5 milliárd forint

Összesen: 39 milliárd bevétel és ezzel szemben kb. 25 milliárd kiadás, tehát az egyenleg 14 milliárd többlet plusz évente. Ehhez jön hozzá megtakarításként a munkaerő oktatási és képzési költsége, amely 5-20 millió forint /fő, szakmától függően.

800 ezer főre számítva 183 milliárd többlet az egyenleg, minden egyes család évi 630 ezer többletet hoz, ez minden itteninek 18.300 forint bevételt hoz.

A fentiekből látható, hogy a kormány hirdetése és a kampányfüzet megtévesztő és manipulatív, ezzel a választópolgárok millióit kívánták megtéveszteni meg azt a látszatot keltve, hogy hiteles forrásból dolgozva korrekt számításokat végeztek, miközben ez láthatóan nem igaz.

(...)

Budapest, 2004. november 24.

A kormány állításait cáfoló számítások

A kettős állampolgárság esetében a Magyar Országgyűlés és a Kormány jogszabályalkotói hatáskörébe tartozó hatályos magyar jogszabályok főszabálya szerint

Elegendő feltétel?	a magyar útlevél (kettős állampolgárság) ÖNMAGÁBAN	a magyarországi lakóhely	a magyar nyugdíj	a magyar munkahely (járulékfizetés)
Nyugdíjra való jogosultságra	nem	igen		igen
Egészségügyi szolgáltatásra (pénz- és természetbeni) kivéve: sürgősségi ellátás	nem	nem	igen	igen
Szociális juttatásokra (rászorultsági elv szerint) kivéve: hajléktalan ellátásra	igen	igen	igen	nem jellemző
Lakásépítési támogatásra	nem	igen	igen	igen
Munkanélküli segélyre	nem	igen	igen	nem
Közoktatásban való részvételle	részben/korlátozottan/igen	nem	nem	igen
Felsőoktatásban való részvételle	részben/korlátozottan/igen	igen	igen	nem

96

KIADÁSI TÖBBLET forintban	1 család 2 munkavállaló felnőtt 2 kiskorú gyermek 2 nyugdíjas nagyszülő	100 ezer család (600 ezer fő) 200 ezer munkavállaló felnőtt 200 ezer kiskorú gyermek 200 ezer nyugdíjas nagyszülő	800 ezer fő
EGYSZERI KÖLTSÉGVETÉSI KIADÁS			
Lakásépítési támogatás	75 734	7 573 391 322	10 097 855 095
Egyszeri költségvetési kiadás összesen	75 734	7 573 391 322	10 097 855 095
FOLYAMATOS KÖLTSÉGVETÉSI KIADÁSOK			
Egészségügyi közkiadások			
Pénzbeli ellátások (biztosított)	88 370	8 837 034 370	11 782 712 494
Természetbeni ellátások	94 287	9 428 672 531	12 571 563 375
Nyugdíjasok el. ellátására	156 163	15 616 276 178	20 821 701 571
Egészségügyi közkiadások összesen	338 820	33 881 983 080	45 175 977 439
Családi támogatások, szociális juttatások			
családi támogatások	298 680	29 868 000 000	39 824 000 000
Jövedelempótló és kiegészítő támogatások	81 122	8 112 211 130	10 816 281 506
Egyéb, klf. jogcímen adott térítések	15 285	1 528 466 937	2 037 955 916
Családi támogatások, szociális juttatások összesen	395 087	39 508 678 067	52 678 237 422
Oktatási közkiadások a helyi önkormányzatok támogatásával együtt	471 569	47 156 904 221	62 875 872 294
Nyugdíjkiadások	1 210 272	121 027 200 000	161 369 600 000
Fogyasztói árkiegészítés	69 388	6 938 815 855	9 251 754 473
Folyamatos költségvetési kiadások összesen	2 485 136	248 513 581 221	331 351 441 628
Havi folyamatos többletkiadás	207 095	20 709 465 102	27 612 620 136
KIADÁSI TÖBBLET 1 ÉVRE ÖSSZESEN	2 560 870	256 086 972 543	341 449 296 724

97

BEVÉTELI TÖBBLET forintban	1 család (6 fő) 2 munkavállaló felnőtt 2 kiskorú gyermek 2 nyugdíjas nagyszülő	100 ezer család (600 ezer fő) 200 ezer munkavállaló felnőtt 200 ezer kiskorú gyermek 200 ezer nyugdíjas nagyszülő	800 ezer fő
EGYSZERI KÖLTSÉGVETÉSI BEVÉTEL			
Illetékfizetési kötelezettség miatt			
Lakásvásárlás a gyermeket nevelő családnak *	560 000	56 000 000 000	74 666 666 667
Lakásvásárlás a nagyszülőknek **	260 000	26 000 000 000	34 666 666 667
Egyszeri költségvetési bevétel összesen	820 000	82 000 000 000	109 333 333 333
FOLYAMATOS KÖLTSÉGVETÉSI BEVÉTEL			
Fogyasztáshoz kapcsolt adók			
Általános forgalmi adó***	1 129 698	112 969 800 000	150 626 400 000
Jövedéki és fogyasztási adók ****	426 882	42 688 200 000	56 917 600 000
Fogyasztáshoz kapcsolt adók összesen	1 556 580	155 658 000 000	207 544 000 000
Jövedelmekhez kapcsolt adók *****			
Személyi jövedelemadó	619 200	61 920 000 000	82 560 000 000
Munkavállalói járulék	34 032	3 403 200 000	4 537 600 000
Munkaadói járulék	102 072	10 207 200 000	13 609 600 000
Szakképzési hozzájárulás	51 024	5 102 400 000	6 803 200 000
Rehabilitációs hozzájárulás	5 880	588 000 000	784 000 000
Egészségbiztosítási járulék	255 156	25 515 600 000	34 020 800 000
Egészségügyi hozzájárulás	41 400	4 140 000 000	5 520 000 000
Nyugdíjalapot illető bevételek	450 780	45 078 000 000	60 104 000 000
Jövedelmekhez kapcsolt adók összesen	1 559 544	155 954 400 000	207 939 200 000
Folyamatos bevételek a költségvetés számára összesen	3 116 124	311 612 400 000	415 483 200 000
Havi folyamatos többletbevétel	259 677	25 967 700 000	34 623 600 000
BEVÉTELI TÖBBLET 1 ÉVRE ÖSSZESEN	3 936 124	393 612 400 000	524 816 533 333

* 2,5 szobás lakás vételára: 12 Milliő Ft - ** 1 szobás lakás vételára 7 Milliő Ft *** 1904862,8 Milliő Ft/10117 ezer fő=188283 Ft/fő
 ***** 719800 Milliő Ft / 10117 ezer fő = 71147 Ft/fő ***** családonként 2 munkavállalóval, átlagbérrel számítva

BEVÉTELI ÉS KIADÁSI TÖBBLET EGYENLEGE forintban	1 család 2 munkavállaló felnőtt 2 kiskorú gyermek 2 nyugdíjas nagyszülő	100 ezer család (600 ezer fő) 200 ezer munkavállaló felnőtt 200 ezer kiskorú gyermek 200 ezer nyugdíjas nagyszülő	800 ezer fő
Egyszeri költségvetési bevétel összesen	820 000	82 000 000 000	109 333 333 333
Egyszeri költségvetési kiadás összesen	75 734	7 573 391 322	10 097 855 095
Egyszeri egyenleg / többlet	744 266	74 426 608 678	99 235 478 238
Folyamatos bevételek az állami költségvetés számára összesen	3 116 124	311 612 400 000	415 483 200 000
Folyamatos költségvetési kiadások összesen	2 485 136	248 513 581 221	331 351 441 628
Folyamatos egyenleg / többlet	630 988	63 098 818 779	84 131 758 372
Havi folyamatos többletbevétel	259 677	25 967 700 000	34 623 600 000
Havi folyamatos többletkiadás	207 095	20 709 465 102	27 612 620 136
Egyenleg / többlet / 1 hónapra	52 582	5 258 234 898	7 010 979 864
EGYENLEG / többlet / 1 évre	1 375 254	137 525 427 457	183 367 236 610

A magyar állampolgárság kiterjesztésének hatása a magyar egészségügyi és szociális rendszerre

Részletek az MVSZ hatástanulmányából

Ej: 2004.0808

Előszó

A Magyarok Világszövetsége, mint a 2004. december 5-re kitűzött kötelező ügydöntő országos népszavazás kezdeményezője, hatástanulmányt készít arra az esetre, hogy a külföldi magyarok magyar állampolgárságának kedvezményes honosítással történő visszaállítása az eredményes népszavazás után bekövetkezik. Az itt bemutatott anyag a készülő hatástanulmány lényegi szempontjait és számsorait tartalmazza.

A Magyarok Világszövetsége már 2000-ben elkészített egy hasonló tanulmányt, amelyet akkor eljuttatott az ország politikai vezetőihez: a kormányhoz, az országgyűléshez, a minisztériumokhoz, a pártokhoz és a frakciókhoz. Időközben eltelt négy év, és Magyarország az Európai Unió tagállama lett.

A Magyarok Világszövetsége nemzetünk határok fölött átnyúló egységének megteremtését a legkiemelkedőbb fontosságú nemzetstratégiai kérdésnek tekinti, amely alapvetően befolyásolja a magyarság jövőjét, és ezért nem lehet pénzkérdés. Az itt mellékelt számításokat, a népszavazást kezdeményező felelősségével eljárva a sikeres népszavazás napjára mindenképpen elkészítettük volna, ám siettetten azok nyilvánosságra hozatalát az a riogatás-hadjárat, amely a népszavazást megelőző utolsó hetekben Magyarországon elkezdődött.

Itt szeretnénk az általunk felkért Szakértői Csoport minden tagjának önzetlen munkáját megköszönni, külön elismeréssel szólva az egyes ágazatok feltárásának felelősségét vállalókról. Köszönetet mondunk:

Alakszainé Dr. Oláh Annamáriának, MVSZ küldött, közgazdásznak a szociális rendszerre gyakorolt hatásért és a gazdasági számításokért,

Dr. Horváth Szabolcsnak, az *In vivo* orvos kongresszus elnökének az egészségügyre gyakorolt várható hatás elemzéséért,

Dr. Prugberger Tamás, egyetemi professzor pedig a magyar és az európai munka- és szociális jogi feltételeinek érvényesítéséért.

Budapest, 2004. november 15-én

Patrubány Miklós,
a Magyarok Világszövetségének
elnöke

A J Á N L Á S

Prof. Dr. iur. Habil. Prugberger Tamás Dsc.

a Magyarok Világszövetsége által felkért Szakértői Csoport vezetője, egyetemi tanár, a magyar és európai munka- és szociális jog professzora

A Magyarok Világszövetsége azzal tisztelt meg bennünket, hogy szakértői tanulmányt állítsunk össze a kettős állampolgárságnak a magyar szociális ellátó-rendszerre gyakorolt - elsősorban jogi és pénzügyi - hatásairól.

Az elkészült szakértői anyag megállapításai közül szeretnék néhányat kiemelni:

1. A kettős állampolgárság intézménye teljes mértékben összhangban áll a magyar és az Európai Unió munka-szociális joggal.
2. A magyar jogrend MA is egyértelműen a közteherviselésre alapozza a szociális és egészségügyi ellátásokból való részesülést, azaz magyarországi munkahely és lakhely nélkül önmagában a magyar útlevelel nem biztosítja az ellátások igénybevételét.
3. Az irányadó szociológiai kutatások alapján megállapítottuk, hogy semmi jel nem utal arra, hogy az áttelepülés szándéka a magyar állampolgárság könnyített megszerzésével jelentősen megnövekedne. Ugyanakkor a legóvatosabb becslések is azt mutatják, hogy a Magyarországon munkahelyet, vagy lakhelyet választók jelentős többletbevételekhez juttatják az országot.

Budapest, 2004. november 11.

A kettős állampolgárság és a magyar egészségügy

Dr. Horváth Szabolcs

Az "In vivo" Orvos kongresszus elnöke

I. A magyarság Európa beteg nemzete

A XI. „In vivo” Orvos kongresszus 2004 júniusában szoros összefüggést talált a nemzetfogyás és a magyarság egészségállapotának drámai helyzete között.

Évente 35-40 ezerrel fogy a népességünk, eltűnik a térképről egy Szekszárd méretű város. Az év első harmadában a népességszökkenés 14%-kal haladta meg az 1 évvel ezelőttit.

A lakosság 15%-a időskorú, pár éven belül ez az arány eléri a 20%-ot.

Az elöregedett népesség azon túl, hogy csökkenti az ország gazdasági termelőképességét, fejlődési potenciálját, egyben egyre nagyobb terhet ró az egészségügyre és a nyugellátásra.

Az összhalálozás a statisztikai összehasonlításban Magyarországon kirívóan magas: Oroszország mögött a férfiak a 2. helyen /1844/100 000/, nők a 4. helyen állnak. Az összes szív- és érrendszeri betegségben elhunytak száma 2,06-szerese az Egyesült Államokbelinek, ezen belül **kirívóan magas az agyi érrendszeri betegségben elhunytak aránya, mely 4, 6-szorosa az USA és 4,3-szorosa az EU-adataihoz viszonyítva** /férfiak esetében szív és agyi érrendszeri halálozás együtt: 718/ 100 000/. A férfi lakosság szív koszorúér eredetű halandósága 365/100 000 /Oroszország mögött a 2., míg nőknél Oroszország és Románia mögött a 3. legmagasabb: 142/100 000, bár a szívinfarktus gyakorisága az utolsó 15 évben hazánkban 2,5%-kal csökkent/. **Az agyi érbetegségben szenvedők átlagéletkora 5-10 évvel alacsonyabb mint a fejlett ipari országokban élő hasonló korúak.**

Magyarországon magas az ún. rizikótényezők: a magas vérnyomás, szív-érrendszeri betegségben szenvedők, cukorbeteg, magas zsírsav szintű betegek, dohányzók, túlzott alkohol fogyasztók aránya, mindezek növelik a vezető halálokként szereplő érbetegségek gyakoriságát.

Sajnálatosan magas a rosszindulatú betegségek előfordulása. Vezet a tüdőrák. Vastag- és végbéldaganatban évente 4300-an halnak meg, s ez a szám 140%-os emelkedést jelent 1975-höz képest. A gége-nyaki rákos betegek aránya az elmúlt 50 évben háromszorosára emelkedett. **Míg a daganatos betegek száma az elmúlt 50 év során 2,8-szeresére nőtt**, ez az emelkedés a szájüregi daganatok esetén hatszoros: évi 1000- 1200 beteget jelent. **Minden tizedik magyar nőnél várható, hogy élete folyamán emlőrák alakul ki szervezetében.** Veszélyesen emelkedik a női májdaganat előfordulási aránya is.

A daganatos halálozás világviszonylatban az elmúlt 25 évben a 4-5. helyről az 1. helyre került.

A rosszindulatú daganatos betegségek 15%-ában alakul ki trombózis. Angiológiai adatok szerint évente 1%-kal nő az érbetegek száma, s a 35-60 éves érbetegek 70%-a később kerül orvoshoz. Egyes statisztikák szerint kétszázezer ellátatlan érbeteg él Magyarországon. **Egyre magasabb az idült obstruktív tüdőbetegek aránya:** jelenleg a halálozási statisztika 4. helyét foglalja el, de 2020-ra már a harmadik helyre prognosztizálható.

A depresszió gyakorisága 15,1%- az alkoholizmus mögött leggyakrabban elsődleges depresszió áll. Az anyaországi pszichiáterek jelentős eredménye, hogy csökkent az öngyilkosok aránya, az elmúlt 15 év alatt lekerültünk a dobogóról: ez a szám jelenleg 28/ 100 000. Szomorú tény viszont, hogy a II. típusú **cukorbetegség járványszerűen terjed.**

Ugyanakkor míg a társadalmat reprodukciós hiány sújtja, az anyaországban évi **8000 koraszülöttek száma, s a károsodott gyermekek ellátási költsége sok 10 milliárdnyi költségtényezőt jelent /1,5-3,0 millió Ft/fő/, s ebben nincs benne a károsodott gyermek tartós ellátási költsége.** A kisméretű újszülöttek számának emelkedése ezen túl azt is jelenti, hogy felnőttkorban jelentkező betegségek programozódnak már a méhen belül.

A csecsemőhalálozásban az anyaországban kedvező tendencia figyelhető meg. Míg 1990-ben 1863 csecsemőt veszítettünk el, 2002-ben 693-at.

Az élve születés jelenleg felénél is kisebb, mint 1975-ben, Halálozás miatt évente 4,8 ezrelékkal csökken a lakosság száma /fél évszázaddal korábban + 9,2 ezrelék volt a növekedés/.

Az élveszülések száma 1989-ben 119 ezer volt, s ez a szám 2002-re 95 ezerre csökkent, azaz a népesség természetes fogyása – 1,9-ről – 3,5 ezrelékre nőtt.

Magyarországon évente 28 ezer ember hal meg dohányzás okozta betegségben, főleg szív-érrendszeri folyamatban és tüdőrákban. A világon az „előkelő” 6. helyen állunk /évi 20 milliárd szál cigaretta ára 300 milliárd forint/. Napjainkban különösen ijesztő a női tüdőrák terjedése és a fiatalok dohányzása.

Népességfogyásunk oka elsősorban rossz betegségmutatóinkban keresendő.

A dolog természetesen sokkal összetettebb. Szerepelnek itt a mutációt kiváltó káros környezeti hatások /Magyarországon a lakosság 44%-a folyamatosan szennyezett levegőt szív; sugárzások: a budapesti Mártírok útján a 3-6 éves óvodások 57%-ának a vérében a megengedett határértéknél magasabb volt az ólomszennyeződés;/ vegyszerek, növényvédő szerek, peszticidek: gomba-, baktérium-, rovarellenes növényvédők; elektromágneses hatások stb. Az emberi szervezetben naponta egy millió sejt megy át mutáción, melyek egy része működő géneket érint.

A pszichoszomatikus hatás sem lebecsülendő: a lépten-nyomon bevezetett családokat is érintő intézkedések, az emberek biztonságérzetének csökkenése: az emberek nem látják biztosítva öregségüket, gyermekeik-unokáik jövőképét, a drága, elérhetetlen gyógyszerek, a kórházbezárások, az egészségügyet támadó privatizációs törekvések, a furfangos átszervezések, s az okok szinte vég nélkül sorolhatók...

1993-tól 11 nemzetközi "In vivo" Orvos kongresszus több mint 650 előadása összegezte a határon túli egészségügyi helyzetet. A határon túl gyötör a kisebbségi sors, más a szenvedés nagyságrendje, annak igazságtartalma, szociális közege, mások a betegség- és halálozási mutatók. Ott is tombol a szívinfarktus, a rák és magas az agyi érbetegségek aránya. Hatalmas küzdelemmel folyik a tb elleni harc, az alkoholizmus betegségének és következményének felszámolása, a csecsemőhalálozás- és az árvaházak helyzetének javítása, a szervezett szűrőrendszerek kialakítása.

II. A Magyarok Világszövetsége a fenti súlyos adatokat nagy körültekintéssel és felelősséggel kezelte.

2000-ben nemzetközi orvos-team által készített Hatástanulmányában már határozottan állást foglalt egy – a költségforrás szolgálatába állítandó- **Külhoni Alap** mielőbbi beállításának fontosságáról, s ezt a Hatástanulmányt /szűk lehetőséget kapva/ ismertette a médiában, **elküldte a kormány, az országgyűlés, a pártok és a közjogi méltóságok számára**, felhívva a figyelmet a kérdésben a sürgető össznemzeti összefogásra. Pontos számításokkal – az akkori minimálbér figyelembe vételével – 42 ezer munkavállalóval kalkulálva, évi 12, 6 milliárd forintot számított, amely bevételi forrásként a magyar államkasszát gazdagítja.

2001-ben – akkori bér, adó és járuléktételek alapján- minimális becsléssel megállapította, hogy kevesebb, mint ötvenezer külhoni magyar befizetéséből a magyar államkassza több bevételhez jut, mint, az ötmillió külhoni magyar számára juttatott támogatás összköltsége.

2003 decemberében volt miniszter-, politikai államtitkár, OEP főigazgató-, MOK elnöke, Magyar Kórházszövetség, Segítő Jobb Alapítvány, „In vivo” Orvos kongresszus vezetőinek részvételével az MVSZ által szervezett kerekasztal végső konklúziója a külhoni magyarok befizetéséből létrehozandó különálló alap mielőbbi megszervezése volt. A résztvevők sürgették az előzetes szűrőrendszerek kialakítását, mellyel csökkenteni lehet a magyarországi gyógykezelések számát.

III. Az eltelt 4 év jelentős változása, hogy Magyarország az EU tagja lett.

A Magyarok Világszövetsége a változatlan nemzetfogyás és a súlyosbodó betegségmutatók miatt újra és újra felhívta a figyelmet a **Külhoni Adóalap** mielőbbi bevezetésének szükségességére.

Alapvető, hogy a külhoni magyarok által befizetett és szigorú garanciával elkülönítve kezelt meghatározandó összeg biztosítja azt a munkavállalói vagy speciális anyaországi egészségügyi ellátást, mely lakossági-, szakmai-, államközi fokozatosan finomított egyeztetésekkel bevezetésre kerül. **Az anyaországi lakosság járulék és adó**

közpénzeit-, azon összegek változatlan felhasználását, a gyógyítás időfaktorának, hozzáférhetőségének-, minőségi ellátásának és hatékonyságának esélyeit a legcsekélyebb módon sem terhelheti vagy veszélyeztetheti.

Egyik modell koncepciója szerint a külhoni magyar népesség igényt tart a szülőhely egészségügyi alapellátására. Amennyiben a kezelés nem megoldható vagy olyan előnyökkel jár, amely helyben nem érhető el, ezt a fent leírtak szerint kezelt **Külhoni Adóalapból lehet biztosítani, amely több tétel: így pl. egy szolidaritás alapú egyéni járulék, egyházi pénzek valamint államilag támogatott /pl. Segítő Jobb Alapítvány, Illyés Alapítvány, Mocsáry Alapítvány/, és karitatív bevételek szigorúan elkülönített összege.** Az önkéntes járulék egyúttal kettős állampolgárságának /magyarságának/ vállalása.

A vagyoni alap védelméért, garanciális kezeléséért, ökumenikus egyházi felelősség a háttér. Az igénybevétel jogosságát egy **Előszűrő Központ** bírálná el, a régióban megbízott orvosok felterjesztése alapján, melynek alapvető feladata a megelőzés és a helyi ellátás biztosítása.

Előszűrő Központok felállítása szükséges **Dunaszerdahely, Komárom, Rimaszombat vagy Losonc, Kassa, Beregszász, Szatmárnémeti, Nagyvárad, Marosvásárhely, Kolozsvár, Csíkszereda, Sepsiszentgyörgy, Szabadka, Újvidék, Nagybecskerek, és Bákó megyében Husztina vagy Klézse központokkal.**

A kétes esetek elbírálásában egy nagyobb külhoni székhelyen működő 30-40 ágyas **Konziliáriusi Központ** működne, fizetett alkalmazottakkal, akik a speciális ellátás sorrendiségének meghatározásában is segítenek. Az Előszűrő Központnak természetesen elszámolási szerződése van az arra kijelölt speciális anyaországi intézményekkel, s irányított betegellátás útján kerülne a beteg a kijelölt pécsi, szegedi, nyíregyházai, debreceni, miskolci, győri és budapesti kórházakba. .

Kialakításra vár azoknak az **aktív külhoni magyaroknak az egészségügyi ellátása,** akik az ország gazdaságát nagymértékben gyarapítják, különösen ha figyelembe vesszük, hogy főleg a rendszerváltást követő pár évben bűjtött ellátásukra a hivatalos magyar biztosító kikerülésével került sor. **Ennek a fekete ellátásnak azonnal véget lehet vetni, mivel ez az „ellátási forma” – bár különböző szinten - csaknem minden érdekelt fél érdekeit sértette, s a**

változatos trükkök alkalmazása nem utolsó sorban a beteg számára jelentett rövidebb-hosszabb távon kockázati tényezőt.

*Az itt ismertetett **Külhoni Adóalap bevezetése egy letisztázott és elkülönített járulékfizetési rendszer amely lehetővé teszi egy alacsony kockázatú körülírt populáció törvényes, szakszerű, minőségi ellátását.***

Meggondolandó egy előre finanszírozott körülírt alapsomag /limitált alapellátó szerződés/ rendszerbe állítása különböző szintű magasabb minőségi ellátást nyújtó kiegészítő szolgáltatásokkal, *purchasing agency* /vásárló ügynökség/ módszerével, amely a szolgáltatás elvégzésekor – a teljesítmény finanszírozás elve alapján rendezné a különbséget.

A fenti példák a piachelyzetet erősítik és az intézmények részéről a minőségi ellátást preferálják.

A magyar orvos –mint humán tőke- Európa legkeresettebb export-„cikke” lett.

Az egészségügyi ellátás illesztésének kimunkálása pro futuro lehetőséget ad arra is, hogy a magasan kvalifikált hazai egészségügyi szakszemélyzete és az ország természeti adottságai /természetes- és gyógyvizei/ segítségével a gyógyuló külhoni magyarok az ország egészségügyi nagykövetei legyenek, hirdetve az ellátás magas színvonalát és attraktív módon bekapcsolva a Kárpát-medence valamennyi gyógyulásra váró népeit.

Törekedni kell a központi járulékgyűjtés kialakítására a nagyobb taglétszám – nagyobb bevétel elvére, kompenzációs mechanizmusok beépítésére /pl. a jobb kockázati kisközösségek „kimazsolázása” ellen/, rövid- és hosszú távon alkalmazható technikák kiépítésére, akkreditált intézményekkel kötött kölcsönösen előnyös szerződések kialakítására, a kockázatkezelés és kármegelőzés beépítésére, szülőhelyi alkutatórium felállítására, melynek feladata a szülőföldi szűrés koordinálása, a kapacitás figyelembe vétele, a hazai végpontok szabályozása, a lakóhely közeli ellátás elsődlegességének biztosítása stb.

Több biztosítási modell alapos kidolgozása és legszélesebb megvitatása célszerű.

A felvázolt modell orvosszakértők, jogászok, közgazdászok, biztosítási szakemberek, professzionális könyvvizsgálók, felügyelő bizottság és szabályozó iroda működését feltételezi.

A konszenzus omnium elve alapján törekedni kell egy teljes mértékű összmagyar érdekközösség talaján álló egyetértésre a finanszírozási forrás /bér, amortizáció, dologi kiadások stb./, az igények és kielégíthetőség határa, a modern tudományos eredmények iránti elvárás, a szolidaritás gyakorlása, a mindenkori kormány és a Magyarok Világszövetsége felelőssége és feladat kimunkálása területén, valamint az állami teherviselésben, melyek eredménye a legfontosabb cél: a magyar nemzet egészségügyi kilátásainak és túlélési esélyének javítása.

Budapest, 2004. november 11.

Felkelés a közjóért
avagy
Rögös úton a népszavazásig

Rögös úton...

A magyar állampolgárság kérdésében népszavazásra először 2003. tavaszán kellett gondolnunk. A pártok 2002. december 23-án átírták az alkotmányt, és elrendelték, hogy 2003. április 12-én ügydöntő népszavazást kell tartani Magyarországnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról. Nem kellett látnoknak lenni ahhoz, hogy bárki megjövendölhesse: amennyiben ez a népszavazás sikeres lesz, és Magyarország csatlakozik az EU-hoz, újból vasfüggöny választhat el magyart a magyartól a Kárpát-medencében. Különösképpen érvényesnek tűnt ez Délvidék és Kárpátalja vonatkozásában.

A délvidéki Három Vármegye Ifjúsági Mozgalom és a magyarországi Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom eszmélt leghamarabb, és március 8-ra, Szabadkára, a Magyar Köztársaság Főkonzulátusa elé tiltakozó nagygyűlést szerveztek. Az elsőt Milosevics hatalomra jutása óta. A rendezvényre meghívták e sorok íróját is, figyelmeztetve, hogy jó lesz golyóálló mellényt ölteni, mert puskaporos a levegő. Végül nem ért bennünket semmilyen atrocitás, de azt, hogy a figyelmeztetés nem volt alaptalan, három nappal később tapasztalhattuk meg valamennyien, amikor Zorán Djindjics szerb miniszterelnököt fényes nappal agyonlőtték.

Szabadkai beszédemben, figyelmeztetve Magyarország közelgő EU-s csatlakozására, felhívtam a magyar államot, hogy haladéktalanul változtassa meg az állampolgársági törvényt, és tegye lehetővé a külhoni magyarok magyar állampolgárságának megszerzését, anélkül, hogy ezért Magyarországra át kelljen telepedniük. Egyben jeleztem: amennyiben tovább késlekednének, a Magyarok Világszövetsége kész népszavazást kezdeményezni ennek az évtizede megoldatlan, nemzetstratégiai kérdésnek a megnyugtató rendezésére.

Két héttel később 2003. március 22-én, az MVSZ elnöksége nyilvános ülésen, névre szóló szavazással, 18-3 arányban úgy döntött, hogy az EU csatlakozási szerződés elutasítására bíztatja Magyarország állampolgárait. A fő ok ebben a külhoni magyarok állampolgárságának rendezetlensége volt. A többi okot részletesen leírom e könyv utolsó fejezetében, a *Miért Nem, avagy Igen, de nem így* című összefoglalóban.

Április 10-én, a kampánycsend beálltával már tudva levő volt: az EU tag Magyarországra nemsokára vízummal utaznak majd a délvidékiek. Ekkor az alábbi levelet írtam Kasza Józsefnek, a VMSZ elnökének:

Népszavazási szándékunk ismertetése a VMSZ-szel

Kasza József elnök úr részére
Vajdasági Magyar Szövetség
Szabadka

Ej.: 2003/0167

Tisztelt Elnök Úr!

A Magyarok Világszövetsége 2003. március 22-én nyílt ülést rendezett az EU-s csatlakozásról. Tanácskozásunk keretében részt vett dr. Balázs Péter külügyi államtitkár, aki Kovács László MSZP pártelnök és külügyminiszter képviselőtét látta el. Kérdésekre válaszolva az államtitkár úr elmondta, hogy minden valószínűség szerint 2003. július 1-től kezdve Magyarország vízumkötelezettséget vezet be a volt jugoszláv utódállam polgáraival szemben.

Ez a bejelentés szolgáltatta az egyik nyomatékos érvet ahhoz, hogy az MVSZ elnöksége 18-3 arányban megejtett névszerinti szavazással Magyarország polgárait arra bízta, hogy az április 12-i népszavazáson szavazzanak nemmel.

Az MVSZ Kárpát-medencei régióelnöksége egy hónappal korábban elfogadott határozatában eldöntötte, az április 12-i EU-s népszavazást követően aláírásgyűjtésbe kezd annak érdekében, hogy 200.000 aláírással arra készítse a Magyar Köztársaság Országgyűlését, hogy módosítsa a magyar állampolgársági törvényt. Szándékunk szerint a magyar állampolgárság alanyi jogon meg kellene illesse minden magyart, aki arra igényt tart.

A kettős, avagy a küllhoni állampolgárság kiterjesztését célzó jelen kezdeményezésünk elsősorban a délvidéki és kárpátaljai magyar testvéreinkért van. Legfőbb partnereknek a délvidéki magyar szervezeteket és pártokat tartjuk. Kiemelten szeretnénk a VMSZ-re, mint a legnagyobb délvidéki magyar erőre számítani. A délvidéki magyar közösségekkel való együttműködés érdekében mihamarabb a Vajdaságba szándékozom utazni, amikor is a fent jelzett témában valamint szervezeteink közötti általános együttműködés kialakításának érdekében szívesen találkozónék Önnel.

Szíves visszajelzésére várva maradok tisztelettel és szeretettel
Budapest, 2003. április 10-én

Patrubány Miklós
a Magyarok Világszövetsége elnöke

Felerősödő jogvédő harc az EU küszöbén Székelyföld autonómiájáért, egy jobb EU alkotmányért

2003. április 12-én, csekély részvétellel zajló, de ügödöntő erejűnek bizonyuló népszavazás nyomán Magyarország EU csatlakozása ténnyé vált. A másik magyar nemzetstratégiai cél, a kisebbségben élő magyar nemzeti közösségek autonómiájának kivívása, azonnali feladat lett. Az MVSZ hónapok óta tervezte egy nagyszabású székelyföldi autonómia konferencia megszervezését. Időpontját a tavaszi nap-éj egyenlőségre, június 21-re tűztük ki. Helyszínként Csíkszeredát választottuk.

Ezt megelőzően két hetes fórunsorozatot szerveztünk Gyergyószentmiklós, Gyergyócsomafalva, Kovászna, Kézdivásárhely, Sepsiszentgyörgy, Székelyudvarhely, Barót és Csíkszereda helyszínekkel. Rác Sándorral és Csapó Józseffel hármásban e két hét alatt több mint ezer székelyföldi közéleti emberrel tanácskoztunk az életet jelentő autonómia lehetőségeiről. Végigkísért minket Borsos Géza és András Imre.

Közben, június 16-án, a Rákóczi szabadságharc 300. évfordulóján megszakítottuk székelyföldi fórunsorozatunkat, mert Felvidéken, Borsiban Magyarország vezérlő fejedelmének szülőfalujában e napon kellett kibontanunk az MVSZ Rákóczi-émlékszálját.

Budapest következett, ahol Oláh György Nobel díjas tudóssal kellett találkozunk.

Székelyföldre visszatérve, előbb Csíkbánkfalván avattunk két magyar tábornoknak emléktáblát: a falu szülöttének, Dr. Molnár Károlynak, aki 106 éves korában Budapesten hunyt el, és a csíkszentsimoni gyökerű v. Lakatos Géza néhai miniszterelnöknek, aki a távoli Ausztráliában nyugszik.

Majd június 21-én sor került a fórunsorozatunkat lezáró *Quo vadis Székelyföld* című konferenciára, amely kimondta: " Igényeljük a székely székek és a Székelyföld területi autonómiájának törvényerejű státútum általi helyreállítását." /A zárónyilatkozat teljes szövegét alább közzé teszem./

A sors úgy hozta, hogy az európai államfők négy nap múltán Szalonikiben tanácskoztak, ahol Jaques Chirac, francia államfő kijelentette: támogatna egy magyar javaslatot a leendő EU alkotmány kisebbségi jogokkal történő kiegészítésére. Legkésőbb július közepéig.

Pár nap alatt azonban kiderült, hogy a legnagyobb lélekszámú határon kívül élő közösséggel rendelkező állam kormányának és

ellenzékének nincs a "fiókjában" ilyen javaslat. Kimunkálása ősze várható.

Az összesen három hétig tartó székhelyföldi autonómia fórumsorozatunk kellőképpen összehozta "csapatunkat" ahhoz, hogy ezt a soha vissza nem térő alkalmat megpróbáljuk a kisebbségben élő nemzeti közösségek javára kamatoztatni. Csapó József szövegtervezetét az MVSZ elnöksége két olvasatban, kevés módosítással elfogadta. Világméretű, a Budapest-München-Brüsszel-New York tengelyen zajló önkéntes rohammunkával 2003. július 14-én, Franciaország nemzeti napján, készen állt a Magyarok Világszövetségének javaslata az Európai Alkotmánytervezet kiegészítésére, **Közösségek önkormányzása az egyéni és kollektív jogok érvényesítésére** címmel. A dokumentumot még hasznos időben eljuttattuk Franciaország államelnökének Jaques Chirac-nak, és az európai alkotmányozó ülés, az Európai Konvent elnöke, Valéry Giscard d'Éstaing kezéhez. A dokumentum az európai alkotmánytervezetbe becikkelyezve tálalta a három igényelt autonómiaformát: kisebbségi közösségek személyi elvű autonómiát, a különleges státusú "sziget"-települések autonómiáját, és az összefüggő térségek területi autonómiáját.

A Magyarok Világszövetségének szolgálata politikai tett szintjére csak akkor emelkedhetett volna, ha az Európai Konventben képviselt pártok, mint Szájer József révén a FIDESZ, vagy Vastag Pál révén az MSZP, vagy a Medgyessy Péter vezette magyar kormány a javaslatot felkarolja. A civil szervezeteket ugyanis már korábban kizárták az európai alkotmányozási folyamatból. Mint tudjuk, a magyar politikum ekkor is elfordult az MVSZ építő jellegű javaslatától. Ma már azt is tudjuk, hogy csak azért, mert a javaslat az MVSZ-től jött.

A továbbiakban közzé tesszük 2003. júniusának-júliusának fontos irataiból néhányat. Utolsóként az EU alkotmány kiegészítésére tett javaslatunk indoklását tartalmazó címoldalt.

A Rákóczi szabadságharc kezdetének 300. évfordulóján

Június 16. - a halál és az élet, az erkölcs és a tudás napja

II. Rákóczi Ferenc, Nagy Imre, Szent Kinga, Oláh György

Budapesten a budakeszi úti Ökoházban sajtótájékoztató fogadáson köszöntötték az Egyesült Államokból hazalátogató Oláh György professzort, akit 1993-ban kémiai Nobel díjjal tüntettek ki. A találkozón jelen volt Patrubby Miklós, a Magyarok Világszövetségének elnöke.

Az Ökoház nemzetközi lakóközössége nevében Szunai Miklós igazgató és az Amerikából hazatelepedett Shelley/Székel/ István köszöntötte a magas rangú vendéget. Bejelentették, hogy Oláh György nevét viselő ösztöndíjat alapítanak, melyet 2004-től kezdve évente osztanak ki a környezetvédelemmel kapcsolatos tanulmányokat benyújtó egyetemisták legjobbjának. Az ösztöndíj 1.000 USD összegű lesz, amelyet az Ökoház áll, az elbíráló bizottság elnöke pedig maga Oláh György lesz.

Az eseményen megjelent Demszky Gábor, Budapest főpolgármestere és Görgey Gábor a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumának közelmúltban leköszönt vezetője is.

Shelley István hazafias hangvételű, a magyar tudósok eredményeit méltató beszédében a mai magyar közéletből a nemzeti egység jegyében történő összefogást hiányolta. Megemlékezett arról, hogy 1958-ban ezen a napon végezték ki Nagy Imre miniszterelnököt, Maléter Pált és Gyimes Miklóst. Mint mondta – együttes mártíriumuk a magyar nemzeti egység szimbóluma is lehetne.

Görgey Gábor, a házigazdát cáfolva, kijelentette, hogy egy olyan Magyarországon szeretne élni, amelyben nincs nemzeti egység. A nemzeti egységet a polgári élet elfogadhatatlan egyneműsítőjének tekinti.

Patrubby Miklós a Magyarok Világszövetsége nevében köszöntötte a Nobel díjas tudóst és feleségét felkínálva nekik az MVSZ tagságot. Felsorolt néhányat azok közül az Amerikában élő tudósok és közéleti személyiségek közül, akik már korábban az MVSZ tagjainak sorába léptek: Teller Ede, a hidrogén bomba és a „csillagháború” atyja 1994-ben, Harsányi János közgazdasági Nobel díjas 1995-ben, George Pataki, New York állam kormányzója és Bognár Béla professzor 1997-ben.

Az MVSZ elnöke kifejtette, hogy a Magyarok Világszövetségének létértelme a nemzeti egység. Ezzel az elvárással nem a társadalom szellemi egyneműsítését kívánja elérni, hanem a nemzeti összefogás minimumát szeretné megteremteni, valahogy úgy ahogy ez megvalósul Angliában: „*Her Majesty's loyal opposition.*”/ „*Öfelsége lojális ellenzéke.*”/

Patrubány Miklós hangsúlyozta, hogy június 16. nem csak a mártírium és a halál napja, hisz ezen a napon lépte át 300 évvel ezelőtt II. Rákóczi Ferenc fejedelem a vereckei hágónál – Lengyelországból jövet – a magyar határt, és ekkor kezdődött el a nyolc évig tartó szabadságharc, mely ugyan nem vívta ki Magyarország függetlenségét, de visszaállította alkotmányos rendjét. Ugyanakkor június 16., mint mondta, egyben az erkölcs diadala is, hiszen 1999-ben ezen a napon avatták szentté Ószandecen Lengyelországban Árpád-házi IV. Béla király lányát Kingát, akit Lengyelországban a nép anyjaként tisztelnek. „*Reméljük, hogy a ma alapított ösztöndíj sok új magyar Nobel-díjast szül*” – mondta Patrubány Miklós, és ezzel június 16. nem csak a halál és az élet, hanem az erkölcs és a tudás napja is lesz.

Köszöntője végén Patrubány Miklós átadta az MVSZ egy nappal korábban Borsiban kibontott Rákóczi-emlékzászlaját, amelyet az Ökoház lovagtermében őriznek meg.

Budapest, 2003. június 18-án

MVSZ Sajtószolgálat

Quo vadis Székelyföld? Konferencia Zárónyilatkozat

Emlékezve

arra, hogy az I. világháborút követően létrejövő román állam önkormányzatot ígért az erdélyi magyarságnak, valamint arra, hogy 1919. december 9-én Párizsban, a Társult Főhatalmakkal megkötött szerződésben Románia kötelezettséget vállalt a székelyek autonómiájának szavatolására, mely önkormányzási lehetőség Isten színe előtt minden népet megillet,

üdvözölve

az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésében megfogalmazott szándékot a regionális autonómia elveinek jogi érvényesítésére,

emlékeztetve

arra, hogy Székelyföldön – mely föld megközelíti az EU-tag várományos Szlovénia nagyságát – az összefüggő területen élő székelység 87%-át adja a közel egymillió lelket számláló népességnek,

felidézve

azon gazdag és kikristályosodott rendszert alkotó önkormányzati hagyományokat, amelyek a rendtartó székely települések falutörvényeitől az 1505. november 23-án elfogadott Székely Constitutio-ig terjednek, amely az európai jogalkotást két évszázaddal megelőzve törvényerőre emeli a személyi szabadságát,

a Csíkszeredai Konferencia a következőket nyilatkozza:

A történelmi Székelyföldön meghonosult önkormányzást
a székely székek

szervezettsége és hatásköre testesítette meg. A székek területi autonómiával éltek, saját közigazgatással, sajátos társadalmi felépítéssel és jogokkal.

A székely nép Székelyföldön őshonos, ismeri történelmét, őrzi hagyományait, tudatában van kulturális öröksége gazdagságának és birtokában egy saját írásmódnak, a székely rovásírásnak.

A Magyarok Világszövetsége által kezdeményezett székelyföldi tanácskozás-sorozat és ennek záró rendezvénye, a Csíkszeredai Konferencia, a székely népnek, mint a magyar nemzet szerves részének magára találását, önkormányzási törekvéseinek megismerését szolgálta és szolgálja.

Ismerve és elismerve az Európai Parlament, az Európa Tanács és az Európai Biztonsági és Együttműködési Értekezlet nemzeti önazonosság védelmére vonatkozó elveit és dokumentumait, Székelyföld lakosaiként halaszthatatlannak tartjuk a történelmi székely székek alkotta Székelyföld eurórégióvá minősítését és a többségben lévő lakosság nemzeti önazonosságának védelmében, a közigazgatási hatáskörök mellett, sajátos közösségi jogokkal való felruházását, mely területi önkormányzás Székelyföld minden polgárát megilleti. Amikor időszerűvé válik, az Európai Unió biztosítson Székelyföld eurórégió részére a számarányának megfelelő képviselőket az Európai Parlamentben.

Székelyföld őshonos közösségének tagjaiként, el akarjuk nyerni az Európai Unió államaiban gyakorlattá vált, a Nemzeti Kisebbségek Védelmére Vonatkozó Európai Keretegyezményben jogként feltüntetett, és a székelység történelme során már megélt teljes és tényleges egyenlőséget.

Igényeljük a székely székek és a Székelyföld területi autonómiájának törvényerejű státútum általi helyreállítását.

Felszólítjuk az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács Kezdeményező Testületének tagjait, késedelem nélkül kezdeményezzék a települési és a széki nemzeti tanácsok, a Székely Nemzeti Tanács megalakulását, az Agyagfalvi megemlékezés méltó köszöntésére.

Székelyföld autonómiáját csakis együtt, közös akarattal érhetjük el. Legyen ennek az útnak első mérföldköve az Isten ajándékaént elnyert székely rovásírás közkinccsé tétele. Kérjük pedagógusainkat és a szülőket, tanítsák gyermekeinket, hogy sajátítsák el e kincset. Kérjük székely településeink önkormányzati testületeit, hogy a helységtáblákon tüntessék fel a települések nevét a székely rovásírással is.

Csíkszereda, 2003. június 21-én

Isten áldása legyen a munkánkon!

A Quo vadis Székelyföld? Konferencia

A Magyarok Világszövetségének Javaslat^{*} az Európai Alkotmánytervezet kiegészítésére Közösségek önkormányzása az egyéni és kollektív jogok értékesítésére

Indoklás

A belső önrendelkezés jogán, amely államon belüli öngazgatás révén szavatolja a közösségek nemzeti önazonosságának megőrzését, a közösséghez tartozó személyek sajátos jogainak egyénenként és közösen gyakorlását,

az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet dokumentumaiban feltüntetett előírásoknak megfelelően, amelyeket az európai állam- és kormányfők által 1993-ban aláírt Bécsi Nyilatkozat politikai kötelezettségekként fogalmaz meg,

az Európa Tanács 1134\1990, 1177\1992, 1201\1993, 1255\1995. számú Ajánlásaiban a számbeli kisebbségben levő nemzetiségekre és a hozzájuk tartozó személyekre vonatkozó jogok értékesítése céljából, az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése 1334/2003. sz. Határozatát alkalmazva,

a Helyi Autonómia Európai Chartájában előírt rendelkezések szellemében, és az Európa Tanács által 1997-ben jóváhagyott Regionális Autonómia Európai Chartája tervezetének megfelelően,

a Nemzeti Kisebbségek Védelmére Vonatkozó Keretegyezmény által szavatolt teljes és tényleges állampolgári egyenlőség megvalósításáért,

a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Chartájában feltüntetett elvek tiszteletben tartása végett,

az Európai Unió Parlamentjének az Unió állampolgáira vonatkozó 1991 november 21. Határozatát figyelembe véve, amely a demokratikus belső önrendelkezés elvét, az állampolgárok közötti teljes és tényleges egyenlőséget, a helyi, regionális vagy csoport önkormányzást, a régiók közötti együttműködést hirdeti meg,

a tagállam területén hagyományos lakóterületéhez történelmileg kötődő, a többségi nemzettől eltérő nemzeti önazonosságú közösségeket, a teljes és tényleges egyenlőség szavatolásáért, megilleti a belső önrendelkezési jogból eredő közösségi önkormányzás, a helyi különleges státusz, és a nemzeti alapú területi autonómia.

^{*} Elfogadta a Magyarok Világszövetségének elnöksége a 173/2003. sz. határozattal.

A döntő fordulat A szerb miniszterelnök ajánlata

2003. tavaszán, alig egy hónappal a szabadkai tüntetés után, a meggyilkolt Zorán Djindjics utóda, Zorán Zsivkovics Szabadkán találkozik Medgyessy Péter magyar miniszterelnökkel. Az újdonsült szerb miniszterelnök pedig tálcán felkínálja a délvidéki magyarok magyar állampolgárságának lehetőségét, kijelentve, hogy Szerbia nem emel kifogást az ellen, hogy magyar nemzetiségű állampolgárai magyar állampolgárságot is nyerhessenek. A magyar fél válasza döbbenetes: a felkínált lehetőség elől való kitérés lázas keresése, nem létező európai uniós elvárásokra hivatkozva. Az újkori magyar történelem újabb szégyenfoltja.

A Magyarok Világszövetsége kívár, mert hiszi, hogy a magyar állam mégiscsak élni fog a felkínált lehetőséggel. Június 4-én Trianon évfordulóján a délvidéki magyar sajtó még mindég Zorán Zsivkovics szabadkai felajánlását emlegeti. Mindhiába, hisz a magyar kormánynak esze ágában nincs a külhoni magyaroknak visszaadni a magyar állampolgárságot. Így válik a szerb miniszterelnök ajánlata döntő fordulattá a Magyarok Világszövetsége részére, és minden nemzetileg elkötelezett magyar civil és politikai erő részére. A népszavazás most már egyetlen megoldásnak látszik.

Július derekán, az MVSZ elnökének jogkörében eljárva, augusztus 18-ra, az MVSZ alapításának 65. évfordulójára összehívom az MVSZ elnökségének és Védnöki Testületének ülését. A tárgysorozaton már szerepel a népszavazás lehetséges kezdeményezése. Ám kellő körültekintéssel eljárva, és mély lélegzetet véve még egyszer megpróbálom a lehetetlent: levelet írok a legfőbb magyarországi közjogi méltóságnak, a kormány minden miniszterének, minden pár elnökének, frakcióvezetőjének és frakcióvezető-helyettesének, és kérem: alkossanak végre törvényt a külhoni magyarok magyar állampolgárságáról, mert a történelem, most soha nem volt lehetőséget kínál erre. Leveletem lennebb teljes egészében közlöm. Olvashatják, hogy **nagyfokú kompromisszumkészséggel** felajánlom a magyar politikumnak a külhoni magyar állampolgárság már-már öncsonkító lehetőségét: nem kérünk sem szavazati jogot, sem automatikus áttelepedési jogot! Úgy, ahogy azt a külhoni magyar állampolgárságról készített törvénytervezetünkben 2000. augusztus 18-án leírtuk.

Akkor is, most is, válasz nélkül maradtunk!

Levél az ország vezetőihez és a pártokhoz Újabb nyomatékos kérés az állampolgársági törvény módosítására

Ej: 2003/0357

Dr. Mádl Ferenc, a Magyar Köztársaság Elnöke részére
Budapest

Tisztelt Köztársasági Elnök Úr!

Miután a magyar nemzet integrációját szolgáló kedvezménytörvényt a szomszédos országok nyomására megfosztották a lényegétől, miután Szerbia-Montenegró miniszterelnöke bejelentette, hogy Szerbia nem támaszt kifogást az ellen, hogy a délvidéki magyarok elnyerhessék a magyar állampolgárságot, végül miután a státustörvény kiürítésén szorgalmasan fáradozó Románia egy tollvonással alanyi jogon elérhetővé tette a tőle elcsatolt területeken élő románok számára a teljes körű román állampolgárságot, Magyarországnak is újra kell gondolnia a magyar-magyar viszonyrendszert.

Miután a délvidéki magyarokkal szemben Magyarország a vízumkötelezettség bevezetésére készül, miután a délvidéki magyarok valamennyi politikai tömörülése tételesen kéri a magyar állampolgárság kiterjesztését, miután az Európai Unió tagállamainak többsége ismeri, és gyakorolja a kettős állampolgárság intézményét Magyarország nem tagadhatja meg tovább, a magukat a magyar nemzet tagjainak valló külhoni magyaroktól a magyar állampolgárság valamely formáját.

A Magyarok Világszövetsége 1996 óta intézményesen foglalkozik a magyar állampolgárság kiterjesztésének kérdésével, és miként az itt mellékelt összefoglaló ismerteti, az elmúlt hét év alatt általa megtett út tizenkét stációja is érzékelteti, mindez az MVSZ hatvanöt éves történetének legalaposabban előkészített és legmódszeresebben végrehajtott politikai cselekedete volt. Az MVSZ így jutott el a teljes körű magyar állampolgárság kiterjesztésének gondolatától egy új fogalom, a külhoni magyar állampolgárság, kidolgozásáig és annak törvényi alakban való megfogalmazásáig. Az MVSZ ugyan a teljes körű magyar állampolgárság kiterjesztését tekinti a magyar nemzet szétszakíttósága elleni orvosságnak, ám a magyar belpolitikai, és a térség geopolitikai adottságainak figyelembe vételével járhatónak tekinti, és kész elfogadni azt a kompromisszumos megoldást, amely a

külhoni magyaroknak magyar útlevelet adna, de nem jelentene automatikusan letelepedési és szavazati jogot.

Levelem mellékleteként megküldöm a külhoni magyar állampolgárság ismertető anyagát, valamint ízelítőül a vadonatúj román állampolgársági passzust, amely messzemenően megihlelheti a magyar törvényhozókat.

A Magyarok Világszövetsége nevében felkérem, felhívom és felszólítom a magyar kormányt, és az országgyűlési pártokat, hogy haladéktalanul tűzzék az Országgyűlés napirendjére a magyar állampolgársági törvény módosítását azért, hogy a magyar nemzet minden tagját alanyi jogon megillessze a magyar állampolgárság.

Tisztelettel és szeretettel:

Budapest, 2003. augusztus 4-én

Patrubány Miklós

A fenti levelet Mádl Ferenc köztársasági elnök úron kívül az alábbi hölgyek és urak kapták meg:

Szili Katalin - az Országgyűlés elnöke,

Medgyessy Péter – miniszterelnök,

Mandúr László az Országgyűlés alelnöke

MSZP - Magyar Szocialista Párt

Kovács László pártelnök, **Lendvai Ildikó** frakcióvezető, Burány Sándor, Csehák Judit, Csillag István, Göndör István, Gy. Németh Erzsébet, Gyurcsány Ferenc, Hiller István, Juhász Ferenc, Juhász Gábor, Katona Béla, Lampert Mónika, László Csaba, Persányi Miklós, Tabajdi Csaba

SZDSZ - Szabad Demokraták Szövetsége

Kuncze Gábor pártelnök és frakcióvezető, Magyar Bálint, Pető Iván, Wekler Ferenc az Országgyűlés alelnöke

FIDESZ MPSZ - FIDESZ Magyar Polgári Szövetség

Orbán Viktor pártelnök, **Áder János** frakcióvezető, Deutsch Tamás, Glattfelder Béla, Halász János, Harrach Péter az Országgyűlés alelnöke, Isépy Tamás, Kósa Lajos, Mátrai Márta, Németh Zsolt, Répássy Róbert, Rogán Antal, Selmeczi Gabriella, Simicskó István, Szájer József, Varga Mihály

MDF - Magyar Demokrata Fórum

Dávid Ibolya pártelnök, **Herényi Károly** frakcióvezető, Font Sándor

Rácz Sándor az MVSZ tiszteletbeli elnöke Az MVSZ népszavazást kezdeményez a kettős állampolgárságért

Hétfőn a késő esti órákban ért véget az MVSZ elnökségének és védnöki testületének ünnepi, együttes ülése, melyet szervezet megalapításának 65. évfordulóján tartottak.

A védnöki testület, melynek tagjai között olyan egyházi főméltsóságokat találunk mint Czírkák Árpád, Erdélyi Géza, Rázmány Csaba és Tökés László, az idén Csete György, Rácz Sándor, Szabó T. Attila és Zétényi Zsolt személyében négy új magyarországi taggal bővült. Az MVSZ védnöki testülete saját soraiból megválasztja a maga elnökét, aki egyben a Magyarok Világszövetségének tiszteletbeli elnöke. Az MVSZ korábbi tiszteletbeli elnöke, gróf Esterházy Alice a Kempinski szállodabeli "román-magyar miniszterelnöki pezsgőzés" elleni tiltakozása jeléül lemondott.

A tegnapi ünnepi ülésen egyhangú szavazással Rácz Sándort, az 56-os forradalom legendás alakját választották meg a Magyarok Világszövetsége új tiszteletbeli elnökévé. "*Rácz Sándor megválasztásával az MVSZ végképp elkötelezte magát az 1956-os magyar forradalom értékei mellett*" - mondta Patrubány Miklós, az MVSZ elnöke.

Az MVSZ elnöksége több órás vita nyomán ellenszavazat nélkül döntött arról, hogy haladéktalanul népszavazást kezdeményez annak érdekében, hogy a külhoni magyarok, kérelem alapján, magyar állampolgárságot nyerhessenek. Az MVSZ elnöksége azért döntött így, mert az elmúlt hét év alatt, a kettős állampolgárság kérdésében a szervezet kimerítette a politikai érdekérvényesítés minden eszközét. Amint az Országos Választási Bizottság hitelesíti a népszavazást kezdeményező aláírásgyűjtő ívet, az MVSZ haladéktalanul elkezdheti a kétszáz ezer aláírás gyűjtését. A Szabad Magyarországi Mozgalom, a JOBBIK és több civil szervezet már jelezte csatlakozását az aláírásgyűjtéshez. Az MVSZ elnökség bízik abban, hogy a nemzeti értékeket képviselő magyar pártok is felkarolják a nemzet egységesülését szolgáló ügyet, melyet a történelem ebben a pillanatban jobban sürget, mint valaha.

Budapest, 2003. augusztus 19.

MVSZ Sajtószolgálat